

Η μοιραία στροφή

ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ μπορεί να υπάρχουν τυχαία περιστατικά. Δεν υπάρχουν όμως τυχαία φαινόμενα. Όταν τα φαινόμενα εμφανισθούν, είναι σχεδόν βέβαιο πως προέρχονται από μια αυτία που οποία τα έχει προκαλέσει. Μάλιστα, όσο πο σοβαρό είναι ένα φαινόμενο, τόσο η αιτία του τείνει να είναι ακόμη πιο σοβαρή, διότι αυτή έχει ρίζες στον χρόνο. Και άρα δεν είναι περαστική. Υπό το πρίσμα αυτό θα πρέπει κάποιος να προσγγίσει τον πρόσφατο ανασχηματισμό με το λαϊκιστικό και αντιμεταρρυθμιστικό σύγραμμα του. Η μοιραία στροφή των δύο κυβερνητικών κομμάτων έχει ως αιτία τις μόνιμες παθογένειές τους και κυρίως τον πελατειακό κραπούμο τους.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΙΡΑΙΑ ΣΤΡΟΦΗ χρειάζοταν απλώς ένας πυροκροτητής. Τούτος ήταν ο ευρωεκλογές. Κατ' αρχήν, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ αντί να αποδραματούσουν τις ευρωεκλογές, διόγκωσαν το διακυβευμά τους. Αντί να μηδίσουν υπεύθυνα για τα όποια βήματα πρόσδοτο, εν μέσω όμως μιας πορείας με σημαντικές δυσκολίες, άρχισαν να δημαγωγούν για «έξodo από την κρίση», να λαϊκίζουν και να εξοργίζουν τους ψηφοφόρους, που βιώνουν τις σκληρές συνέπειες της κρίσης. Το αποτέλεσμα ήταν να αυξηθεί η αντικυβερνητική ψήφος. Κι αν δεν έφθαναν όλα αυτά, όπως συνέβη και τον Μάιο του 2012, κυριάρχοιαν αυταιτάς για το εκλογικό αποτέλεσμα. Ήταν οι προεκλογικές αυταιτάτες που οδήγησαν στον μετεκλογικό πανικό. Προτίον πανικού άλλωστε υπήρξε η στροφή στον λαϊκισμό.

Οσοι πιστεύουν πως ο λαϊκισμός του ΣΥΡΙΖΑ θα καταπολεμηθεί με αντίδοτο τον λαϊκισμό των παλαιοκομματικών στελεχών της κυβέρνησης, θα βρεθούν προ νέων εκπλήξεων. Από την πορεία της κυβέρνησης, θα μόνο ένας δρόμος για τα κυβερνητικά κόμματα: Να υιοθετήσουν μια αισιόδυντη μεταρρυθμιστική πρακτική και ένα μεταρρυθμιστικό αρίθμημα, που να προσφέρει όραμα στους πολίτες. Τούτο κάνει η κυπριακή κυβέρνηση. Γ' αυτό το κυβερνών κόμμα (ΔΗ.ΣΥ.) κέρδισε 38% στις ευρωεκλογές με προμετωπίδα το «εργαζόμαστε για τις αλλαγές που χρειάζεται η Κύπρος». Στην χώρα μας οι κυβερνώντες συνειδητά δεν έκαναν σημαία τις μεταρρυθμίσεις. Απλώς, σέρνονται σε αυτές τις εποείσοντας κυρίων κινδύνους και δικαιοφορίες. Δεν τόλμουσαν να κάνουν το άλμα σχηματισμού κυβερνήσεων με ικανούς μη κομματικούς υπουργούς. Επιμένουν στους ανεπάρκεις κομματικούς, που δεν θέλουν μεταρρυθμίσεις στο πελατειακό κράτος. Και τώρα, από τους κομματικούς διάλεξαν ακόμη πιο ανεπάρκεις και ακόμη πιο λαϊκιστές!

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ για τα κυβερνητικά κόμματα και κυρίως για τη χώρα είναι πως ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος καλούνται πλέον να συμβιώσουν με το κυβερνητικό «δημιούργημά» τους. Αυτό και να θελήσουν να το αλλάξουν, δεν θα διαβέτουν πλέον χρόνο. Ενώ στην πορεία, το κυβερνητικό σχήμα θα εντείνει τη φθορά των κομμάτων που το αποτελούν. Με τη οειδαπότη, η φθορά αυτή θα δυσκολέψει την αποτροπή εθνικών εκλογών με αφορμή την προεδρική εκλογή, διότι δεν θα συστεριώθουν εύκολα οι ανεξάρτητοι βουλευτές για να διασωθεί ένα παρόμιο σχήμα. Παράλληλα, οι δανειστές χάνουν δύο εμπιστούντων τους απέριμενε για τη μεταρρυθμιστική βούληση του πολιτικού προσωπικού μιας χώρας, που εκ νέου ξεχωρίζει αρνητικά.

ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ, οι αρχηγοί των κυβερνητικών κομμάτων γίνονται όμηροι του δημιουργήματός τους. Όσοι πιστεύουν πως ο λαϊκισμός του ΣΥΡΙΖΑ θα καταπολεμηθεί με αντίδοτο τον λαϊκισμό των παλαιοκομματικών στελεχών της κυβέρνησης, θα βρεθούν προ νέων εκπλήξεων. Η στροφή στον λαϊκισμό θα ενισχύσει τη δυναμική να «δοκιμαστεί» ο ΣΥΡΙΖΑ. Την ίδια ώρα, η χώρα θα τρεκλίζει ανίκανη να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση και τα αιτία της.

ΓΡΑΦΕΙ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΟΥΛΗΣ
www.johnloulis.gr

